Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată de Bogdan-Alexandru Stănescu.

Conseil des arts du Canada | Canada Council for the Arts

Traducerea acestei cărți a beneficiat de sprijinul Canada Council for the Arts.

Patrick deWitt, *The Sisters Brothers*

Copyright © 2011 by Patrick deWitt
All rights reserved

© 2012 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © Lightvision, Clipart Design, Crowvb, Oblachko/Dreamstime.com

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

DE WITT, PATRICK

Frații Sisters / Patrick deWitt; trad. din lb. eng. de Ioana Filat. – Iași : Polirom, 2012

ISBN 978-973-46-2589-5

I. Filat, Ioana (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Printed in ROMANIA

Patrick deWitt

Fraţii Sisters

Traducere din limba engleză de Ioana Filat

POLIROM
2012

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată de Bogdan-Alexandru Stănescu.

Conseil des arts du Canada | Canada Council for the Arts

Traducerea acestei cărți a beneficiat de sprijinul Canada Council for the Arts.

Patrick deWitt, *The Sisters Brothers*

Copyright © 2011 by Patrick deWitt
All rights reserved

© 2012 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © Lightvision, Clipart Design, Crowvb, Oblachko/Dreamstime.com

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

DE WITT, PATRICK

Frații Sisters / Patrick deWitt; trad. din lb. eng. de Ioana Filat. – Iași : Polirom, 2012

ISBN 978-973-46-2589-5

I. Filat, Ioana (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Printed in ROMANIA

Patrick deWitt

Fraţii Sisters

Traducere din limba engleză de Ioana Filat

POLIROM
2012

Charlie se simțea întremat după ultima aventură – sângele care i se urcase la cap îi alungase greața, zicea el – și se apucă să pregătească masa cu un entuziasm nemaivăzut. S-a învoit să-i facă și băiatului ceva de mâncare, însă doar după ce am verificat în ce stare era, căci se putea foarte bine să-l fi răpus lovitura aceea. Mi-am vârât capul sub coviltir și am văzut că era viu, stătea în capul oaselor cu spatele la mine.

— Noi facem ceva de mâncare, i-am zis. Nu trebuie să mănânci cu noi dacă nu vrei, dar frate-meu îți pregătește o porție.

— Ticălosu' l-a ucis pe taica, zise băiatul lăcrimând.

— Ei, a fost doar o păcăleală ca să te ușurăm de pușcă.

Băiatul se întoarse și se uită la mine. Pușca îi crăpase fruntea și pe o sprânceană îi picura un firicel de sânge.

— Nu minți? mă întrebă el. Pe Dumnezeu că nu minți?

— Asta nu-nseamnă nimic pentru mine, așa că nu-mi mai bat capul cu așa-ceva. Jur pe calul meu, ce zici?

— N-ați văzut nici un bărbat pe o iapă sură?

— N-am văzut.

Băiatul își adună forțele și o apucă spre mine, cățărându-se peste băncuțele din căruță. L-am luat de braț ca să-l ajut să coboare; nu prea se ținea pe picioare când l-am dus lângă foc.

— Ia uite cine s-a-ntors de la un pas de moartea cea urâcioasă, îl întâmpină Charlie vesel.

— Vreau pușca-napoi, zise băiatul.

— Atunci o să fii dezamăgit, pregătește-te.

— Ți-o dăm la plecare, i-am zis băiatului.

I-am întins o farfurie cu pastramă de porc, fasole și biscuiți, dar n-a mâncat, stătea doar și se uita cu jale la ea, de parcă mâncarea îl întrista cumva.

— Ce-ai pățit? l-am întrebat.

— M-am săturat, mi-a răspuns el. Toată lumea mă pocnește în cap.

— Zi mersi că nu ți l-am găurit cu un glonț, se vârî Charlie în vorbă.

— N-o să te mai pocnim, i-am zis, dacă nu încerci nici o șmecherie. Haide acuma, mănâncă-ți carnea cât e caldă.

Băiatul a dat gata mâncarea, dar a vărsat-o de-ndată pe toată. Prea mult rezistase fără hrană solidă, stomacul lui nu îndura atâta mâncare deodată. Stătea și se uita la carnea pe jumătate mistuită de pe jos, chibzuind, bănuiesc, dacă s-o salte de-acolo și să mai încerce o dată.

— Copile, îi zise Charlie, numai să te văd c-o atingi, că te-am și împușcat.

I-am dat băiatului mai toată mâncarea mea și i-am zis să mestece încet, iar după ce termină, să se lase pe spate și să tragă ca lumea aer în piept. Așa a făcut și un sfert de ceas nu s-a întâmplat nimic, deși îi chiorăia burta. Băiatul se ridică în capul oaselor și mă întrebă:

— Acuma n-o să fii tu flămând?

— Frate-meu postește din dragoste, îi spuse Charlie.

M-am înroșit și n-am zis nimic. Nu știusem că fratele meu aflase de regimul la care mă supuneam; nu puteam să-i întâlnesc privirea jucăușă.

Băiatul se uita la mine ca să-l lămuresc.

— Ai o mândră?

Eu tot tăceam.

— Și io am, îmi zise el. Sau era mândra mea când am plecat cu taica din Tennessee.

— Cum de-ai rămas singur cu trei căruțe, fără nici un animal și fără mâncare? întrebă Charlie.

— Eram mai mulți care mergeam să căutăm de lucru pe râurile din California. Io, taica și cei doi frați ai lui, Jimmy și Tom, apoi mai era un prieten de-al lui Tom cu nevastă-sa. Ea a murit prima. Vărsa tot ce mânca. Taica a zis că n-am făcut bine de-am luat-o cu noi și cre' c-avea dreptate. Am îngropat-o și am mers mai departe și dup-aia prietenu' lu' Tom s-a întors spre casă, a zis că n-avem decât să luăm noi căruța, cu tot cu harnașament, pentru că îl durea inima și voia să se întoarcă să jelească. Unchiu' Tom l-a împușcat când a ajuns la vreun sfert de milă de noi.

— Chiar după ce i-a murit nevasta? l-am întrebat.

— Erau vreo două zile de-atunci. Tom nu voia să-l nimerească, ci doar să-l sperie. O mică distracție, așa a zis.

— N-a fost frumos din partea lui.

— Nu, unchiu' Tom n-a făcut nimic frumos toată viața. A murit și el după aia, într-o bătaie, la cârciumă. I-a înfipt cineva un cuțit în burtă și i s-a-ntins sângele covor sub el. Ne-am cam bucurat cu toții că s-a curățat, ca s-o zic pe-a dreaptă. Era greu de trăit cu el. Dintre toți, el m-a pocnit în cap ăl mai rău. Nici nu-i trebuia vreun motiv, doar așa, ca să-și omoare timpul cu ceva.

— Taică-tău nu-i zicea să nu mai facă asta?

— Taica nu e prea vorbăreț. E un om rezervat, cum se zice.

— Povestește mai departe, îl îndemnă Charlie.

— Așa, spuse băiatul. Deci Tom a murit și i-am vândut calul. Am încercat să-i vindem căruța, da' n-o voia nimeni, că n-avea de nici unele. Acuma aveam doi boi care trăgeau trei căruțe după ei și, când colo, ce să vezi? Mor toți boii de foame și de sete, cu spinările sfâșiate de bici, și acuma am mai rămas io, taica și unchiu' Jimmy, iar caii trag la căruțe, banii se duc și mâncarea la fel, așa că stăm și ne uităm unii la alții și nu ne vine-n cap decât „'tu-i ceapa mă-sii!".

— Unchiul Jimmy era tot hain?

— Mi-a plăcut de unchiu' Jimmy până a fugit cu banii noștri. Asta a fost acu' două săptămâni. Habar n-am dac-a luat-o spre răsărit, apus, miazănoapte sau miazăzi. Io și taica am rămas înțepeniți aici, gândindu-ne ce-i de făcut. El a plecat acu' o săptămână, cum v-am zis. M-aștept să se-ntoarcă în curând. Nu știu ce-i ia atâta. Vă foarte mulțumesc că v-ați împărțit mâncarea cu mine. Era să omor un iepure ieri, da' greu îi mai nimerești și n-am cine știe ce muniție.

— Maică-ta unde e? îl întrebă Charlie.

— Moartă.

— Îmi pare rău s-aud.

— Mulțam. Dar așa a fost dintotdeauna.

— Zi-ne de mândra ta, i-am spus.

— O cheamă Anna și are cosițe ca mierea. Așa păr curat n-am mai văzut în viața mea, îi vine până la mijloc. Sunt îndrăgostit de ea.

— E reciproc?

— Nu știu ce-nseamnă asta.

— Și ea te iubește?

— Nu, nu cred. Am încercat s-o sărut și s-o îmbrățișez, da' mă împinge cât colo. Ultima oară m-a amenințat c-o să le zică lu' taică-său și fraților ei să mă bată, dacă mai fac una ca asta. Da' o să-ntoarcă foaia când o să mă vadă cu buzunarele doldora de gologani. Aurul sare din piatră-n piatră ca broscoii pe râurile alea din California, nu tre' decât să stai liniștit și să-l prinzi cu tigaia.

— Asta crezi tu? îl întrebă Charlie.

— Asta ziceau ziarele.

— O să te cam doară realitatea, mă tem.

— Nu vreau decât să ajung odată. M-am săturat să stau aici cu mâinile-n sân.

— Nu mai ai mult, i-am zis eu. Chiar dincolo de trecătoare, acolo, te așteaptă California.

— Într-acolo a luat-o taica.

Charlie râse.

— Ce-i așa de hazliu? îl întrebă băiatul.

— Nimic, răspunse Charlie. Pesemne că s-a repezit să pescuiască câteva livre de aur țopăitor. O să fie înapoi cu bani de cheltuială înainte de cină, bag mâna-n foc.

— Nu-l știi pe taica.

— Nu?

Băiatul se făcu țeapăn și se întoarse spre mine.

— Nu mi-ai zis de mândra ta. Ce culoare are părul ei?

— Culoarea castanei.

— Culoarea noroiului, zise Charlie.

— De ce vorbești așa? l-am întrebat.

M-am uitat la el, dar nu mi-a răspuns.

— Cum o cheamă? mă întrebă băiatul.

— Asta rămâne de aflat, i-am zis.

Băiatul scrijeli țărâna cu un băț.

— Nu știi cum o cheamă?

— O cheamă Sally, spuse Charlie. Și dacă te întrebi cum de eu știu asta și frate-meu nu, și el ar trebui să se întrebe.

— Ce vrea să însemne asta? l-am întrebat tăios. Tot nu mi-a răspuns. M-am ridicat și l-am privit de sus. Ce naiba mai înseamnă și asta?

— Ți-o zic doar ca să te întorci pe calea cea bună, îmi spuse Charlie.

— Ce-mi zici?

— Că eu am obținut fără plată lucrul acela pe care tu ai dat cinci dolari și nici măcar nu l-ai primit.

Am dat să vorbesc, dar am amuțit. Mi-am amintit că mă întâlnisem cu femeia pe scările hotelului. Fusese în camera lui Charlie, ca să-i umple vana, și era supărată.

— Ce i-ai făcut?

— Ea mi-a zis pe șleau cum stă treaba. Mie nici nu mi-a trecut prin cap. Cincizeci de cenți cu mâna, un dolar cu gura, încă cincizeci de cenți pentru tot. Am ales tot tacâmu'.

Îmi zvâcnea capul. M-am trezit că mă-ntind după un biscuit.

— De ce era așa de necăjită?

— Să-ți zic drept, mi s-a părut c-a făcut treabă proastă. Plata a fost în consecință, sau mai degrabă neplata, și s-a simțit jignită. Trebuie să știi că nu m-aș fi atins de fată dacă știam că asta simți pentru ea. Dar ții minte că mi-era rău, aveam nevoie de un pic de alinare. Îmi pare rău, Eli, însă în clipa aia, din câte știam, femeia era la cheremul meu.

Am dat gata biscuitul din două înghițituri și m-am mai întins după unul.

— Unde-i grăsimea de porc?

Băiatul mi-a întins tigaia și mi-am vârât tot biscuitul în ea.

— N-am zis nimic c-ai dat ăia cinci dolari, continuă Charlie, dar n-am vrut să te văd cum faci foamea fără rost.